

Kroky k spravodlivosti

Jozef Hrdlička, predseda KSS

1.MÁJ – HISTÓRIA SVIATKU PRÁCE

Usporiadanie prvomájových osláv musel povoliť zodpovedajúci okresný úrad, ktorý taktiež rozhodol o heslách, ktoré môžu byť pri demonštráciách používané. Medzi zakázané patrili napríklad heslá: „Ak chceme pomôcť chudobným musíme zobrať bohatým!“ – „Nech žije revolučný marxizmus!“ – „Nech žije Červená armáda, armáda mieru a socializmu!“ V roku 1948 sa májové sprievody opäť obnovili (počas nacistickej okupácie

sa nekonali) a počas celého obdobia vlády Komunistickej strany Československa sa z nich stali oslavy všetkých pracujúcich, ktorí svorne budovali socializmus. V súčasnosti si 1. máj Sviatok práce stále hľadá svoje miesto v spoločnosti. 1. máju je prikladaný význam z dôvodu vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie (2004). Práve táto udalosť zatienuje historický význam 1. mája. Dnes ľudia opäť tvrdo pracujú vo fabrikách, ktoré sú v rukách zahraničných vlastníkov, za zložitých podmienok a za neadekvátnu odmenu. Tento fakt Sviatok práce ešte viac degraduje. Nie je čo oslavovať, lebo mnohí krachom zahraničných fabrik ostávajú opäť bez práce a mnohých ktorí pracujú práca nenaplnia a ani neuživí. Ale v kapitalizme je to už raz tak. Ľudské mozole a utrpenie zneužíva na rast svojich ziskov a bankových kont. Je to systém bezcitný, vykorisťovateľský, bez úcty k poctivej práci a pracujúcim. Kapitalizmus je vykorisťovateľ, ktorý bez výčitiek a zábran dokáže pre svoje zločinné ciele použiť i zbrane. História je toho dôkazom.

(Redakcia)

DEŇ VÍŤAZSTVA NAD FAŠIZMOM JE DNES VÁŽNYM VAROVANÍM!

Tohtoročný mesiac máj je výnimočný! Celý civilizovaný svet a v ňom ľudia, ktorí majú racionálny prístup a rešpekt k dejinám udalostiam si pripomínajú 80. výročie porážky fašizmu a nacizmu a ukončenia II. svetovej vojny v Európe. Malo by byť morálnou a prirodzenou povinnosťou povojnových generácií na uvedené udalosti nezabudnúť. Nielen pre úctu k obetiam, ale aj pre poučenie, kde môže viesť politika násillia, snahy o ovládanie územia a ľudstva. Preto, aby sme boli dostatočne bdeli a nedopustili opakovanie vývoja smerujúceho k nenávisti, teroru a vojne. Žiaľ, realita posledných rokov nasvedčuje tomu, že sme sa nepoučili!

Je nespochybniteľným a všeobecne uznávaným historickým faktom, že najväčšie obete v druhej svetovej vojne priniesli národy Sovietskeho zväzu a že to bol práve Sovietsky zväz a jeho Červená armáda, ktorá mala zásadný podiel na oslobodzovaní značnej časti Európskeho kontinentu. Nespochybňujeme pritom význam Američanov, Britov, Francúzov ale aj iných spojeneckých vojsk na porážke fašizmu v Európe. Je však smutnou realitou, že v súčasnom období oživa a silnie snaha mnohých politických elít v podmienkach Slovenska ale aj Európy, či sveta, o účelové prekrúcanie historických faktov o vzniku a priebehu druhej svetovej vojny a o deformáciu dejín. Bagatelizujú a znehodnocujú úlohu Sovietskeho zväzu na oslobodzovaní značnej časti Európskeho kontinentu, ba dokonca označujú bývalý Sovietsky zväz za spoluzodpovedný za rozpútanie druhej svetovej vojny. Partizánov označujú za banditov, zneužívajú a rúcajú pomníky a hroby osloboditeľov a naopak vedia, rehabilitujú a vyznamenávajú vojnových zločincov. Tieto tendencie musíme silou skutočných, objektívnych faktov a svedectiev potlačiť. Ruka v ruke s deformovaním, falzifikovaním a prekrúcaním modernej histórie, šírenie primitívnej

rusofóbie, antisovietizmu, ale aj antikomunizmu sa v Európe objavujú neofašistické a neonacistické tendencie. Opäť sa prebúdzajú k životu iracionálne a tie najhoršie ľudské pudy. Náš hraničný sused - Ukrajina, je toho ukázkovým dôkazom. Slovenská krajina, ktorú využil kolektívny západ ako baranidlo proti Rusku. Osemdesiat rokov po vojne sme svedkami toho, že viacerí vrcholoví predstavitelia európskych štátov, ako aj Európskej únie, svojimi krokmi otvorene volajú po vojne. Po vojne s Ruskom! Namiesto toho, aby sa európske národy a štáty vzájomne počúvali, rešpektovali a realizovali politiku mierovej kooperácie, razia cestu vzájomnej konfrontácie. Každá vojna je zlá! Aj tá spravodlivá, obranná prináša smrť, násillie, ľudské nešťastie a nesmierne utrpenie.

Aj to, čo sa dnes deje na Ukrajine, ako výsledok cielenej a premyslenej politiky víťazov takzvanej studenej vojny je obrovská tragédia. Treba ju zastaviť! Zastaviť ju je možné len tak, že USA, ako aj krajiny tzv. kolektívneho západu pochopia, že Ruská federácia je veľmoc, ktorá má absolútne právo na pocit a garancie svojho bezpečia, ako aj na garantovanie vlastnej národnej a štátnej suverenity. Svet sa od skončenia vojny zmenil. Rovnako tak sa zmenil od porážky prvej historickej formy socializmu. Treba si uvedomiť, že dnes už svet nie je ihriskom s jedným všemocným a dominantným hráčom. Buď si tento fakt uvedomíme a pristúpime na pomyselný zápas rovnocenných a vzájomne sa rešpektujúcich hráčov na pomyselnom ihrisku alebo toto ihrisko zmeníme na divokú a nekontrolovateľnú gladiátorskú arénu. Áno, vojna je prirodzenou súčasťou kapitalizmu, napriek tomu možno dúfať, že človek je v 21. storočí vyspelejší v porovnaní s minulosťou a dokáže sa zastaviť pred priepasťou ktorú vybudoval. 80. výročie porážky fašizmu treba dnes vnímať mimoriadne citlivo a hlavne... zamyslieť sa.

NAŠE PRVE MÁJE

Spev poslov jari slnko mladé, májové víta,
vnúča ticho udivené od babky, dedka odpoveď si pýta.
Prečo tatko nepracuje, čo znamená slovo práca?
Prečo mamka večer plače, ako sa dnes nádej stráca?

Dedko dvíha smutnú hlavu, stíska mozoľnaté dlane,
vekmi letí pieseň práce, zrak spomienkou vzplanie.

Slovom múdрым života nenасыtnú opisuje kapitálu silu,
tá berie otcom prácu, mamkám nádej i milú chvíľu.

Dedko na stôl s úctou vážnou položil kladivo a kosák,
vnúča drahé, nôžka Tvoja nesmie chodiť bosá.

Vyžeňte zo sveta zákernú krízu i pánsku zlobu,
zobuďte človeka, nech spozná, akú sme prežili dobu.

Hruď rodnú zneuctenú zabudnutá pokrýla tyranská špina,
rozkradnutú krajinu poznačila pre chudákov až otrocká drina.
Biedou, utrpením ukutá povstane s roľníckou robotnícku päsť,
hnevu vlna ľudsky spravodlivá vráti práci pošliapanú česť.

Prebudia sa novým dychom, verte, polia, lesy, háje,
spoločne znova v speve oslávim naše prvé máje.

Vlado Sládek

PUBLICISTIKA

AKO VNÍMAJÚ DNES KOMUNISTI
EURÓPSKU ÚNIU

Pred vyše dvadsiatimi rokmi sa konalo referendum o členstve našej krajiny v Európskej únii. V danom období KSS nevidela alternatívu ekonomického rozvoja Slovenskej republiky mimo štruktúr Európskej únie. Avšak na základe podmienok, nevýhodných pre SR, ktoré vtedajšia vláda s EÚ vyrokúvala, komunisti, ako jediný politický subjekt hlasovali v Národnej rade SR proti vstupu do EÚ. Čas ukázal, že mali vo svojom postoji pravdu.

Podmienky členstva Slovenskej republiky v EÚ sa za tých vyše dvadsať rokov podstatne zmenili. K hlavnej zmene došlo najmä v súvislosti s prijatím Lisabonskej zmluvy, kde bol k povinnej jednomyselnosti a konsenzu v kľúčových rozhodovaniach EÚ priradený aj princíp tzv. kvalifikovanej väčšiny, slúžiaci v prípade potreby ako nástroj obmedzenia práva veta a tým pádom znevýhodnenia jednotlivých členských štátov v prospech centrálnych orgánov a silných členských štátov EÚ. Zároveň došlo aj k značnému rozšíreniu počtu oblastí, kde sa rozhoduje kvalifikovanou väčšinou namiesto jednomyselnosti. Ďalším aspektom bolo zavedenie právnej subjektivity EÚ. Všetky tieto kroky prispeli k ešte výraznejšiemu obmedzeniu suverenity Slovenskej republiky. KSS ich preto dôrazne odmieta.

Naviac, EÚ v súčasnosti prežíva hlbokú krízu a vidí ohrozenie svojej existencie, pretože sa vlastnou politikou dostala do outu. A po nedávnej zmene americkej administratívy v tejto fáze nie je partnerom ani USA, ani Rusko. Najväčšou hrozbou pre ňu je však samotná jej politika. Riadiacemu aparátu EÚ už roky uniká realita, bruselskí byrokrati odmietajú chápať vlastné záujmy aj vlastných voličov. Vedenie eurobloku sebaovražedne pokračuje v uplatňovaní

vojnoštvačskej politiky, ktorá ohrozuje európsku bezpečnosť, naďalej presadzuje katastrofickú migračnú politiku, ktorá predstavuje hrozbu pre európsku spoločnosť, zintenzívňuje cenzúru, prenasleduje ľudí pre ich politické názory, obmedzuje slobodu slova a zasahuje do demokracie. Namiesto racionalnosti, pragmatickosti a profesionálnosti v konaní a uvažovaní tieto „európske kádre“ iba pózujú a odriekajú aktivistické blaboty, ktoré rozume zmyšľajúcich ľudí iba znechucujú a unavujú.

KSS má za to, že základy štátnej politiky v oblasti zabezpečenia vlastnej suverenity je potrebné prispôbiť súčasnej realite. Suverenitu ani prosperitu nie je možné dosiahnuť spoliehaním sa stále na niekoho zvonku. My sami musíme byť silní, sebavedomí a sebestační, zabezpečiť všetky typy suverenity – ekonomickú, sociálnu, štátnu aj technologickú. Je najvyšší čas prestať sa upínať k neokoloniálnym štruktúram, ktoré nás majú za druhotriednych členov, a treba sa poobzerať po partnerstvách, ktoré pre nás budú vhodné, nebudú nám diktovať svoje predstavy a zahŕňovať nás do vojenských konfliktov. Boli sme tu stáročia pred Úniou, budeme i po nej.

KSS je zástancom rovnoprávneho a usporiadaného multipolárneho sveta, kde by všetky krajiny, bez ohľadu na ich veľkosť, mali svoje vlastné miesto a úlohu v multipolárnom systéme. Nekompromisne sa stavíme proti snahám kolektívneho Západu o [hegemonizmus a proti jeho agresívnej mocenskej politike](#). Presadzujeme medzinárodné vzťahy založené na korektnosti, dôvere a rovnoprávnosti smerujúce k zabezpečeniu rozvoja globálneho historického vývoja spravodlivejším a múdrejším smerom. So svojou pracovitou, vzdelanou populáciou, silným dedičstvom férovej medzinárodnej spolupráce, strategickými geografickými výhodami a silným potenciálom ekonomickej rozmanitosti má SR zreteľný potenciál stať sa jedným z hlavných príjemcov v rámci bloku BRICS. Vstup SR do BRICS by bol reálnym prísľubom nádejnej novej éry pre náš národ na medzinárodnej scéne, sľubujúci politické a ekonomické výhody.

Preto podpora konania referenda o vystúpení alebo zotrvaní v EÚ je naďalej jednou z dlhodobých priorit KSS. Tak, ako sa občania SR mali možnosť vyjadriť v celoštátnom referende o vstupe SR do EÚ, mali by mať rovnaké právo vyjadriť sa v celoštátnom referende o vystúpení SR z EÚ. V tej súvislosti KSS požaduje umožniť občanom hlasovať v novom referende, v ktorom budú môcť sami demokraticky rozhodnúť o tom, či naša krajina zostane aj naďalej v Európskej únii, alebo z nej odíde.

POSTOJ KOMUNISTOV K NATO JE NEMENNÝ!
JE TO ZLOČINECKÁ ORGANIZÁCIA!

Dňa 29. marca 2004 bola spolu s šiestimi ďalšími bývalými socialistickými krajinami. včlenená Slovenská republika do paktu NATO. Došlo k tomu otvorene proti záujmom našej krajiny a jej občanov, ktorým vtedy zámerne nebola daná možnosť sa k takémuto mimoriadne závažnému kroku vyjadriť v relevantnom referende. Za zavlečenie našej krajiny do NATO vtedy v parlamente hlasovalo 124 poslancov zo 136 prítomných. Jediní, kto hlasovali proti, bolo jedenásť poslancov KSS. Naša strana nikdy s členstvom Slovenskej republiky v NATO nesúhlasila a dlhodobo presadzuje ako jeden zo svojich hlavných programových bodov požiadavku na vystúpenie našej krajiny z tohto paktu.

KSS chápe základný zmysel vytvorenia NATO ako nástroja na vojenské presadzovanie imperialistických plánov na celom svete. Jeho hlavnou stratégiou bola sprvoti konfrontácia so ZSSR a socialistickými krajinami. Pakt ale dodnes pokračuje vo svojej medzinárodnej konfrontačnej línii a expanzii, pričom všade rozširuje svoju vojenskú prítomnosť prostredníctvom systému tzv. „partnerstiev“ a „dohôd o spolupráci“. NATO už dávno prekráčilo všetky predstaviteľné hranice. Teraz sa stalo jeho hlavným cieľom Rusko (a postsovietsky priestor ako celok). História NATO za celú dobu jeho existencie je históriou plnou vojen, diktatúr, vražd, invázií a okupácií. NATO je za po-

sledné viac ako polstoročie, priamo alebo nepriamo vinné z najväčších zločinov proti národom, ku ktorým počas všetkých tých rokov došlo.

NATO zohráva rozhodujúcu úlohu aj v prebiehajúcom ozbrojenom konflikte na Ukrajine, ktorý sa silou mocou snaží maximálne eskalovať a brániť mierovému riešeniu. Oficiálne vyhlásenie Francúzska a Veľkej Británie z konca februára 2025 o ochote týchto krajín nasadiť svoje vojská na Ukrajinu je však mimoriadne znepokojivým počínom. Proti takejto hazardnej, monštruóznej politike, predstavujúcej akútnu hrozbu nielen pre celú Európu a všetkých jej obyvateľov, je treba sa čo najrozhodnejšie postaviť!

KSS spoločne s ďalšími slovenskými vlasteneckými a protivojnovými silami a organizáciami požaduje bezodkladné vystúpenie Slovenskej republiky z NATO a trvalé ukončenie účasti Ozborených síl Slovenskej republiky na agresiiach, okupáciach a intervenciách NATO v zahraničí. My, komunisti, vyjadrujeme kategorický nesúhlas s astronomicky vysokými výdavkami súčasnej vlády na zbrojenie, ktoré sú navyše realizované v čase tvrdých vládnych antisociálnych opatrení v podobe tzv. konsolidačného balíčka. Sme aj proti miliardovým nákupom predraženej a nepotrebné vojenskej techniky napríklad zastaraných amerických stíhačiek F-16. KSS odsudzuje aj vojnové prípravy, ako sú napríklad budovanie vojenskej infraštruktúry NATO a snahy o umiestnenie vojsk NATO na našom území.

V súčasnej etape vývoja slovenskej spoločnosti je KSS striktné proti členstvu Slovenskej republiky v akýchkoľvek vojenských blokoch. Úsilie nás, komunistov, je zamerané na dosiahnutie zásadných zmien v slovenskej zahraničnej a bezpečnostnej politike tak, aby bola založená na suverenity, nezávislosti, komplexnej bezpečnosti, dobrých susedských vzťahoch a mieru.

Komunistická strana Slovenska si každoročne s pietou a úctou pripomína dni oslobodenia miest a obcí na celom území našej vlasti. Tento rok si pripomínáme už 80. výročie oslobodenia Slovenska Červenou armádou a oňedlho 8.-9. mája si pripomenieme Deň výt'ážstva nad fašizmom a nacizmom v Europe.

Ak nám fandíte,
prispajte na našu činnosť aspoň malou finančnou čiastkou.
Číslo účtu: SK13 0900 0000 0051 5921 5399

PUBLICISTIKA

NAŠU KRAJINU OSLOBODILA ČERVENÁ ARMÁDA !!!

V druhej svetovej vojne zomrelo takmer 27 miliónov Sovietov, z toho 14 miliónov Rusov, čo je ďaleko najviac spomedzi všetkých národov. Bez tejto obety by sme nacizmus nikdy neporazili a zvíťazili sme preto, lebo keby sme prehrali, zomrieme. Áno, tieto predchádzajúce vety ruského vojnového veterána z obdobia 2. svetovej vojny nie sú žiadnou dezinformáciou, sú tichým svedkom nesmierného utrpenia. Tohto roku práve v májových dňoch si pripomíname 80. výročie ukončenia 2. svetovej vojny v Európe. Niekomu sa to možno zle počúva, ale je historická pravda, že to boli komunisti, ktorí zohrali kľúčovú úlohu aj pri Slovenskom národnom povstaní, ktorého 81. výročie si pripomíname 29. augusta. Ignorovať význam komunistov pri porážke nacizmu iba preto, že dnes je v móde americký liberalizmus, nám príde hrozne pokrytecké a hlúpe. Každý úprimný antifašista musí s úctou a vďakou spomínať na obetu komunistov pri porážke fašizmu a nacizmu. Proti fašistom sa postavili aj naši starí otcovia a staré mamy v Slovenskom národnom povstaní. V našich dejinách je dostatok hrdinov, ktorých by sme si mali vážiť, vrátane takých osobností ako Gustáv Husák či Ladislav Novomeský. Nehovoriac o hrdinoch z Červenej armády, ktorí si náš obdiv za ich odvahu a statočnosť zaslužia určite viac ako americkí herci. Bolo by neopustiteľné, ak

by sa tento pocit vďaky vytratil s pribúdajúcim časom.

Slavín patrí k našim národným symbolom, v ktorom sa ukrýva náš hlboký antifašizmus, túžba po

mieri a priateľstvo k sovietskym oslobodi-

teľom. Dnes prekáža rôznym liberálnym propagandistom, že nás oslobodili červení a nie modrí, Rusi, Bielorusi či Ukrajinci a nie Američania. A tak sa skresľujú dejiny, vyzdvihujú sa Američania, ktorí padli v boji a účelovo sa ignoruje úloha miliónov sovietskych obetí a skutočných hrdinov len preto, že nepochádzali zo Západu, ale z Východu. Je to trápne a úbohé. Je našou morálnou povinnosťou vysvetľovať mladšej generácii, aké strašné zlo bolo fašizmus a kto nás oslobodil. Vojak veľkej vlasteneckej – Ty si padol, aby si zachránil svojich blízkych i nás, ktorí sme Ťa tak túžobne čakali pod jarmom fašistického útlaku. Prešli roky, desaťročia, vymenila sa nejedna generácia, ale my ani po 80 rokoch NEZABÚDAME!!! Človek, pokloň sa u každého pomníčka vojakovi Červenej armády. Nech Ťi srdce v hrudi bije tak, ako kremelské zvony, keď v úcte a v hlbokej poklone vzdávaš svoju minútu ticha. Nedá mi však, aby som tu teraz neuviedol pár viet, ktorými odpovedal ruský herec Vasilij Semjonovič Lanovoj v Európe západným novinárom, keď mu povedali: „Čo tu stále pripomínaš vaše víťazstvo? Veď my sme už aj zabudli.“ Reakcia Vasilija Semjonoviča bola nasledovná: „*Koľko dní vzdorovali vaše krajiny Hitlerovi?*“ Novinári mlčia. Lanovoj pokračoval ďalej: „*Poľsko bolo dobyté za 28 dní a za tých istých 28 dní v Stalingrade dokázali Nemci dobyť len niekoľko domov. Dánsko vydržalo presne deň. A celá Európa bola pokorená za tri mesiace. A naši vojaci ju museli oslobodiť. A za akú cenu! Milióny životov sovietskych vojakov obetovaných za oslobodenie Európanov od fašizmu. Ale Európa sa rozhodla na to zabudnúť!*“ My nezabudneme! Keď sa snažia naše víťazstvo umlčať, zabudnúť, vymazať z pamäti celých generácií a národov, je užitočné pripomenúť, že v druhej svetovej vojne dávali odpor nemeckým jednotkám: Dánsko - 6 hodín, Luxembursko - 1 deň, Holandsko - 5 dní, Juhoslávia - 11 dní, Belgicko - 18 dní, Grécko - 24 dní, Poľsko - 27 dní, Francúzsko - 1 mesiac a 12 dní, Nórsko - 2 mesiace a 1 deň. Len samotný Pavlov dom v Stalingrade vydržal sa brániť 58 dní. Len pri obrane Pavlovovho domu obrancovia zabili viac Nemcov, ako ich stratili Nemci pri dobytí Paríža. Sovietsky zväz vydržal štyri roky (1418 dní) a ukončil vojnu v brlohu nepriateľa – Nemecko kapitulovalo. Toto by si mal pamätať každý. Musíme o tom povedať našim deťom a vnúčatám - aby si to pamätali!!!

Vladimír Sládek

smrťou obetí nasýtil sa nepričetný tvor.

Chamtivosť pažravá, barbarské hordy, šialenec vtrhol na sovietske šire lány stiahnutá obrúč, vzbudené nádeje, Stalingrad hrádzou zastavil svetovládne plány.

Zneuctená vlasť, popravené životy, v hrôze zdesený vojak stláča dľaň, umlčané výkriky, zastavené srdcia, matka synom do rúk vkladá zbraň.

Oceľové búrky, rozpálené hlavne, výjavy strašné obraz vojny skladajú,

poranené hrude, vyhasnuté zraky, bolesti slzy na skromné hroby padajú.

Nerátané kroky, zabudnutý spánok, v hneve prekliaty útokom vyhnaný vrah, strhané príkazy, rozbité busty, útroby orlice zožiera panický strach.

Drevené smerníky, pochodové prúdy, prichádza hodina nádeje v porobe ďaleká, Červená armáda, šíky zomknuté, slobody rieka ľudská mestami preteká.

Tatranské štíty, rodný kraj, zem krvou skropenú precitnutie čaká, ne-

MÔŽE RUSKO VERIŤ ZÁPADU?

Primerie navrhované na tridsať dní môže byť využité aj na to, aby sa skryte presunulo na Ukrajinu státisíce vojakov z niektorých „najhorlivejších“ štátov NATO, ktorí po „primerí“ môžu zohrať rolu nátlakovej sily proti Rusku. Vo februári 2015 boli v Minsku podpísané dohody o mieri na Ukrajine. Za prítomnosti francúzskeho prezidenta Francoisa Hollanda a nemeckej kancelárky Angely Merkelovej. O sedem rokov neskôr Hollande a Merkelová priznali, že oni sa už od začiatku nechystali plniť tieto dohody, ale chceli ich využiť na to, aby „Ukrajina získala čas“. Piateho marca 2025 prezident Francúzska Macron vyhlásil, že minské dohody boli porušené vinou Ruska. V rokoch 2015 až 2021 bolo dohodnuté niekoľko „primerí“ medzi Ukrajinou, Doneckou a Luhanskou republikami, ktoré vždy narušili Ukrajinci. S takýmito skúsenosťami nie je jednoduché pre Rusko rozhodovať sa o novom, 30-dňovom zastavení vojenských operácií. Za 30 dní môže ukrajinská armáda uskutočniť presun munície, materiálu a potravín do blízkosti súčasnej línie vojsk, vybudovať obranné pozície a bunkre. A viest' bojové akcie ďalšie 2-3 roky. Za tú dobu je možné tiež opraviť letiská na Ukrajine a vybudovať stovky železobetónových krytov pre lietadlá. NATO môže na tieto letiska presunúť desiatky bojových lietadiel, vrátane nosičov krídlatých rakiet, ktoré budú schopné zasiahnuť ciele v Rusku až po líniu Biele more – Astrachaň. Tak ako NATO vybuďovalo desiatky základní vo východoeurópskych krajinách a má tam umiestnených desaťtisíce vojakov. Hoci už ich „neo-

hrozuje“ ani Varšavská zmluva. Obrovské americké lietadlá už nebudú musieť pristávať na letisku v poľskom Rzeszowe a vykladať tam zbrane pre ukrajinskú armádu, aby sa železnicou prevážali na Ukrajinu. Budú môcť pristávať na kyjevské letisko Borispol. Tiež sa bude môcť prepraviť obrovský objem výzbroje cez prístavy v Odesse, Čiernomorsku, Nikolajevu a inde. Pod rôznymi zámenkami môžu do týchto prístavov priplávať vojenské lode NATO. Napríklad rumunské či nemecké aj po Dunaji. Je potrebné pripomenúť, že v rokoch 2014 až 2021 americké drony RQ-4 „Global Hawk“ pravidelne lietali nad Ukrajinou, pozdĺž celej hranice s Ruskom a sledovali situáciu do 400 kilometrov do hĺbky ruského územia. Nad Ukrajinou vtedy lietali aj strategické bombardéry B-52 v doprovode stíhačiek NATO. Primerie navrhované na 30 dní môže byť využité aj na to, aby sa skryte presunulo na Ukrajinu státisíce vojakov z niektorých „najhorlivejších“ štátov NATO, ktorí po „primerí“ môžu zohrať rolu nátlakovej sily proti Rusku. Už teraz sa odhaduje, že na území Ukrajiny je okolo 20-30 tisíc zahraničných vojakov. Ako sa zmení bezpečnostná situácia a geostrategické postavenie Ruska v takýchto podmienkach? Veď vojenská operácia ktorú Rusko uskutočňuje má za cieľ chrániť jeho bezpečnosť a suverenity, ktorá sa po roku 1990 menila v jeho neprospech. Rusko má dostatok historických skúseností so západnými partnermi a preto si bude starostlivo zvažovať, aká bude reakcia na súčasné návrhy USA a Ukrajiny ohľadom „dočasného primeria“. Aj keď nepochybne ruský ľud najlepšie vie a pamätá, aká je cena vojny. Preto viac ako iní túži po mieri, ale aj spravodlivosti a pravde.

Pavol Suško

Zabudnúť nedáme

Duní dlažba, pochodne horia, dav ukrutný páli vzácne diela, lupičské bandy, mrazivé symboly, matku s dieťaťom opitý fašista strieľa.

Pošliapané hranice, vytrhané stĺpy, steny domov pásy tankové boria, nepotrební otroci, bičované tiene, v pažerákoch pecí telá ľudské horia.

Povraždení rodičia, ukradnuté deti, krajinou sa šíri jedovatý nacistický mor, umučené tváre, hladujúce ústa,

známy hrdina, sklonená mať, v pomníčkoch kamenných vsadená večná vďaka.

Spútaná zloba, rozohnané mraky, úderom mohutným zlomený tyran meč, prebudené piesne, salvy oslávne, zaznela víťazná národov spoločná reč.

Tichý Slavín, víťazná zástava, osemdesiat rokov písaných pamäťou v mieri, objatie bratské, statočným úcta, zabudnúť nedáme sláve Vašej, bohateri.

PUBLICISTIKA

Žneme zhnité ovocie „Nežnej revolúcie“ s cieľom uviesť pamäť človeka do stavu bezvedomia.

Viera Klimentová
Podpredsedníčka KSS

Ak chceme pochopiť súčasné dianie obhliadnime sa do minulosti, do dejinných udalostí ľudskej civilizácie vôbec. Je popredkovaná vzburami, povstaniami, rebéliami, vojnami, dobovacími expanziemi. Vždy to boli dva podstatné faktory, podmieňujúce konanie jednotlivcov, alebo skupiny. Na jednej strane túžba po slobode a spravodlivosti, na druhej strane túžba po bohatstve, po moci, ovládať, vlastniť. **Dosiahnutie cieľa obidvoch skupín je ich neustály boj.** Svet sa vývojom mení a mení sa aj taktika pre dosiahnutie cieľa – nadvlády jednej skupiny nad druhou. Koniec druhej svetovej vojny, doteraz najhroznejšieho konfliktu s miliónmi ľudských obetí a s najohľadnejšou zvrátenosťou schopností človeka, bol nádejou na život a spolunažívanie ľudí na zemi v pokoji a mieri. Žije už len málo veteránov druhej svetovej vojny, svedkov zverstiev v nacistických koncentračných táboroch, zverstiev na civilnom obyvateľstve, či prejavu najnižších pudov ľudského tvora v podobe nacizmu a jeho otvorenému prejavu fašizmu. Víťazi si rozdelili sféry vplyvu a porazení začali realizovať spôsoby, ako zvrátiť výsledky vojny. Dnes žijeme prelomovú dobu v ktorej sa ľudstvo ocitá na **trojhrázcovi**. Jedna cesta smeruje k zničeniu civilizácie, druhá k víťazstvu mocností s koruptivnými, kolonizačnými hodnotami a tretia k nutnosti spolunažívania ľudí s rôznymi názormi. Na konci prvej cesty je skaza, zánik civilizácie, zánik života na planéte Zem. Druhá cesta je bez konca, preto, že povedie k neustálym konfliktom, bojom medzi bohatstvom a chudobou. Na konci tretej cesty je možnosť dosiahnutia trvalého mieru medzi národmi a dvoma antagonistickými svetmi. Možno to bude návrat do obdobia tzv. studenej vojny, avšak už v inej, kvalitatívne odlišnej podobe. Rozhodnutie, po ktorej ceste sa vyberieme, je len na ľuďoch. Uvedomelosť ľudí by mali odrážať práve voľby. Sila a moc peňazí však stojí stále nad uvedomelosťou nás. Kým sa to nezmení ostaneme v osidlach klamstva a falošných nádejí. Súčasný dianie na politickej scéne je obrazom cesty na ktorej sme dnes a potvrdzuje moje predchádzajúce tvrdenie.

Takmer štyri desaťročia od politického prevratu v novembri 1989 žijeme v politickom systéme, ktorý je ťažko definovateľný. Sú v ňom prvky vykorisťovateľskej, majetníckej spoločnosti. Dominuje moc a sila peňazí, bohatstvo a spoločenská prestíž. Ľudia chcú vlastniť, mať, byť viac ako ten druhý. Je to na úkor druhej skupiny ľudí, ktorí zápasia o holé prežitie. Na politickej scéne je trieda vykorisťovateľov a trieda vykorisťovaných (buržoázia a proletariát).

Takmer štyri desaťročia od druhej svetovej vojny trvala aj snaha o budovanie sociálne spravodlivej spoločnosti.

Ľudia chceli mier, prácu, vzdelanie, starostlivosť v chorobe, v starobe. Chceli poznávať, učiť sa, kultúrne a dôstojne žiť. Víťazstvo nad nacizmom a fašizmom nám zabezpečilo mier na takmer osem desaťročí. Vojnou zničená krajina poskytla priestor na prácu vo všetkých oblastiach. Kým sa na jednej strane stavalo a budovalo, v podhubí rozvoja sa rúcalo, podryvalo a ničilo. Boli problémy aj chyby plynúce z neprebádanej cesty. Bolo možné ich riešiť aj odstrániť. Skôr sa však podarilo organizovanie, systematicky a cieľavedome systém zvrhnúť. Prišiel dobre zorganizovaný **p o d v o d pod pláštikom tzv Nežnej – zamatovej revolúcie**. Ľudia v uliciach však nechceli zmenu systému, dôkazom čoho je dnes často počuť: **“My sme takto žiť nechceli”**. Chceli sme len viac slobody, demokracie, spravodlivosti, právo na vyjadrenie názoru, zamedzenie „papašizmu“ ... Určite treba veriť, že **ľudia v uliciach nechceli súčasný marazmus**. Súčasný dianie však potvrdzuje, že cieľom protagonistov novembra 1989 bol riadený politický prevrat. Súčasný dianie, z pohľadu na našu domácu politiku, potvrdzuje, že plánovaný cieľ protagonistov – likvidácia socialistického systému a nastolenie kapitalistického systému stále nie je naplnený. Prekážkou je súčasná vláda sociálnej demokracie, ktorá lavíruje – balansuje na politickom kolbišti. Kapitalizmus je systém, kde jednotlivci bohatnú na úkor ovládania a privlastňovania si výsledkov práce iných. Kapitalizmus nikdy nebude mať ľudskú tvár, ani sociálny rozmer. Predstava, že budeme „socialisticky žiť“ a kapitalisticky pracovať“ je v skutočnosti nereálna. Ľudia sú klamaní a chcú byť klamaní. O krátky čas budú opäť konštatovať – my sme to nechceli. A tak možno len smutne konštatovať – história sa opakuje. Podvod strieda podvod. Alebo reálnejšie – pokračovanie prevratu druhým dejstvom, keď sa potvrdzuje téza, že **víťazi nikdy nezačínajú aktom milosrdenstva**. Organizovanie súčasných štvavých protestných demonštrácií nie je prejavom nespokojnosti vykorisťovaných zamestnancov cudzích závodov, stoviek prepustených zamestnancov, rodín žijúcich na hranici biedy, v chudobe, doživotne zadlžených mladých ľudí, chorých bez možnosti liečenia, ľudí bez domova a bez perspektívy. Ľudia do ulíc a na námestia žnú tí istí protagonisti, ako pred tridsiatimi rokmi. Rozdiel je len v tom, že ovocie, ktoré mali vtedajšie protesty priniesť časom **nedozrelo, ale zhnilo**. Z tribún sú rozsievané vášne a nenávisť. V rukách protestujúcich sú texty vyzývajúce k násiliu. Myšlienka slobody, demokracie, spravodlivosti, práva na vyjadrovanie vlastného názoru, ktoré mali priniesť novembrové protesty, sa postupom času stali minulosťou a preráža ich zhnitá pachuť. Mašinériu súčasných protestov je veľmi ťažko zastaviť. Zo strany organizátorov a ich vykonávateľov sa budú určite stupňovať. Budú smerovať k prehľbovaniu vášni, agresivite a klamaniu účastníkov. Verím, že na protesty bude prichádzať čoraz menej ľudí. Čím viac sa vyplaví špina, podvody a zločiny, tým viac ľudia precitnú a preberú sa zo súčasného delíria. Cesta k spravodlivosti je kamenistá a hrbolatá. Kráča sa po nej ťažko, ale je to cesta zmysluplná a ľudia z nej určite nezídu. Svet je v pohybe a pohyb je predsa vývoj. Len nesmieme dopustiť aby dospel k sebaďestrukcii – vlastného pričinenia k sebazničeniu.

Španielske noviny vyjadrili pravdu o príčinách ukrajinského konfliktu

Foto: Victoria Nuland a Jeffrey Payet na "euromajdane" rozdávali povestné "keksiky"

Jedny z hlavných španielskych novín *El Diario* nedávno uverejnili článok, ktorý na prekvapenie pravdivo a realisticky analyzuje udalosti okolo diania na Ukrajine. Článok má názov „Pokračovanie vojny na Ukrajine a jej následky pre Európu“. Skutočné príčiny ozbrojeného konfliktu vidia už v roku 2008. Vtedy sa v Bukurešti uskutočnilo riadne zasadanie NATO. George Bush mladší na ňom vyhlásil plán na integrácii Gruzínska a Ukrajiny do severoatlantickej aliancie. A to aj bez ohľadu na to, že niektoré krajiny aliancie, vrátane Nemecka a Francúzska, boli kategoricky proti takejto integrácii, pretože v tom videli nebezpečenstvo pre pokoj v Európe. V článku sa tiež pripomínajú udalosti z rokov 2013 a 2014 v Kyjeve, nazývané ako „euromajdan“. Vydanie novín uvádza, že za všetkými protestami v ukrajinskom hlavnom meste, ktoré potom prerástli do narušenia poriadku a do útokov na bezpečnostné orgány, boli Spojené štáty americké. „Euromajdan“ sa zmenil na štátny prevrat. Vtedy sa do médií dostali záznamy zo škandalózneho telefonického rozhovoru vtedajšej štátnej tajomníčky Ministerstva zahraničia USA Victoria Nuland s americkým veľvyslancom v Kyjeve Jeffrey Payette, v ktorom prejednávali zloženie budúcej ukrajinskej vlády a dohadovali sa koho a akým spôsobom dostať do vlády. *El Diario* tiež uvádza, že: „hlavnou v tejto diskusii sa stala pozoruhodná fráza Nulandovej, v ktorej sa veľmi hlboko odráža reálny

vzťah Američanov k európskym spojencom: „fck the EU“. Po štátnom prevrate začala do Ukrajiny prúdiť vojenská pomoc z USA. Krajina bola cieľavedome vyzbrojovaná a armáda prechádzala na štandardy NATO. Za osem nasledujúcich rokov Ukrajina dostala výzbroj v hodnote 2,7 miliárd dolárov. Podporu dostala aj nacionalistická jednotka „Azov“. Noviny pripomínajú, že práve v roku 2022 Washington vybral cestu smerom k vojne a nepokúsil sa hľadať mierové riešenia. V tom istom roku britský premiér Boris Johnson spôsobil krach rusko-ukrajinských jednaní a nasmeroval Kyjev na pokračovanie krviprelievania. Pozoruhodné je, že minister zahraničných vecí Španielska Albares tým istým novinám *El Diario* v marci tohto roku v rozhovore povedal, že po skončení vojenskej operácie bude potrebné obnoviť vzťahy s Ruskom. Javí sa, že vyjadrené skutočnosti neboli a nie sú žiadnou novinkou ani pre médiá v Západnej Európe. To, že sa však doteraz objavovali zriedka, je dôkazom toho, že im v tom bránila „sloboda slova“ a „európska demokracia“. Alebo sa zmenila situácia? V uvedených novinách sa totiž tiež uvádza, že „V októbri 2024 generálny tajomník NATO Mark Rutte sľuboval, že prijatie Ukrajiny do aliancie je nezvratné. A už vo februári tohto roka generálny tajomník tvrdil, že Ukrajine nikto nikdy nesľuboval členstvo v NATO“.

Pavol Suško